

Скарбничка

Секрет щастя

По радіо повідомили, що скоро випаде сніг. Для Алекса та Геральда це була радісна новина. Вони часто обговорювали, як власноруч виготовити санчата. І ось тепер друзі взялися за справу. Кожну вільну хвилину хлопці проводили в сараї, стругаючи, розпилюючи дошки та забиваючи в них цвяхи, поки, нарешті, санки не були готові.

Проте сніг не випав. Школа зачинялася на зимові канікули, а снігу так і не було. Хлопці вже почали шкодувати, що стільки часу провели за роботою в сараї. Аж ось дощі припинилися, температура різко знизилася, подув сильний вітер. На ранок хмари розвіялися, товстий шар снігу вкрив землю. Геральд сів від радості. Він скочив з ліжка, швиденько одягнувся і побіг до сараю. Хлопець схопив санки і побіг розшукувати Алекса. Якими ж друзі були щасливими! Вони вирішили відразу ж піти на гірку і накататися вдосталь, про що так мріяли. Хлопці бігли дорогою. Шкільні друзі, котрі хотіли приєднатися до них, вигукували:

— Можна з вами покататися на санчатах?

— Потім, — відповідали хлопці. — Сьогодні ми хочемо покататися самі.

— Позичте нам одні санчата, — попросив знайомий хлопчик.

— Ще чого?! — вигукнув Алекс. — Потрібно було самому зробити такі ж!

Ральф, котрий був паралізований, помахав їм з вікна рукою і побажав гарно провести час.

— Приємно, правда? — зауважив Геральд.

— Так, — погодився Алекс. — Тим паче, що він не може навіть сподіватися на те, щоб керувати санчатами.

У цей час хлопці проходили повз будинок Мері. Вони товаришували з нею та її молодшими сестрами. Вона весело привітала їх і сказала, що теж хотіла б покататися на санчатах, але сьогодні не зможе, потрібно допомагати мамі. Хлопці пішли далі. Невдовзі Геральд та Алекс вже були за містом і піднімалися гіркою, тягнучи за собою санчата.

Ж-жух! І друзі з'їхали з гори. Потім знову піднімалися на гірку. Так удвох вони каталися близько двох годин. Проте незабаром Алекс помітив зміну в настрої друга.

— Що трапилося? — запитав Алекс.

— Нічого особливого, — відповів Геральд. — Чомусь немає того задоволення, якого очікували.

— Згоден. Але цікаво, чому? — відповів Алекс.

Ж-жух! Знову промчали хлопці на санчатах.

— Мені здається, я знаю, у чому річ. Я постійно думаю про Ральфа.

— Я також, — сказав Геральд. — І про Мері, і про інших. Мені шкода, що ми їх не взяли із собою. Негарно з нашого боку.

Повільно піднімаючись на гірку, хлопці майже не розмовляли. Потім Алекс сказав:

— Вважаю, буде достатньо ще одного разу.

— Гаразд, — погодився Геральд.

Вони з'їхали донизу і повернулися додому. Дорогою хлопці розмірковували про те, як краще провести час. Дійшовши до міста, вони почали зупинятися біля осель друзів, у котрих не було санчат. Обличчя дітей, котрі слухали Геральда та Алекса, сяли радісними усмішками.

Тільки-но завершився обід, як почувся стукіт у двері. Вибігши, Геральд та Алекс побачили натовп радісних дітей, котрі їх очікували. «Ура!» — закричали всі, коли побачили хлопців. «Я перший!» — вигукнув один із хлопців. «Я, я перший!» — вигукували інші діти. Алекс та Геральд, поділивши дітей на групи, садили їх по двоє на санчата і катали їх вулицею. Скільки було радісних вигуків! Як усі сміялися та весело кричали! Так хлопці по черзі катали всіх дітей, лише зрідка починали гру в сніжки. Нарешті, стомившись, Алекс та Геральд провели всіх друзів по оселях і віднесли санки, які принесли стільки щастя друзям, назад до сараю.

ПЕРНАТІ ДРУЗИ 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ

ПУТЕШЕСТВИЕ В ЗУБНОЕ КОРОЛЕВСТВО 4

ЮНАК, ЩО НАБЛИЗИВ НЕБО 5

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ЛЮДИНУ 7

ДРІБНІ ТВАРИНИ

ТА МІКРОМІНІАТЮРИ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

НАВІТЬ КВІТИ ВМІЮТЬ ДЯКУВАТИ 10

ДОРОЖКИ

Помоги лисичке найти всех своих друзей.

ПОРЯТУНОК САЛІ

2

ЗАПЕРТЫЕ В ПЕЧИ

6

МНЕ НЕ СТРАШНО

10

Ричард Едисон

ПОРЯТУНОК САЛЛІ

— Саллі, Саллі, де ти? — стурбований голос Ріккі луною прокотився серед зарослих пагорбів навколо їхнього дому. Настав час їхати до церкви, проте їхньої собаки, Саллі, усе не було.

Вранці її, як завжди, відпустили погуляти. Проте досі вона не повернулася. Хлопчик почав хвилюватися.

— Ріккі, нам пора їхати! — сказала мама. — З нею все буде гаразд. Доки ми повернемося, Саллі, уся в реп'яхах, чекатиме на нас вдома.

— Але ж сьогодні так холодно, — пробурмотів Ріккі. — А якщо вона замерзне?

— У такій хутряній «шубі»? Ні! — сміючись, заперечила мама.

Під час Суботньої школи хлопчик попросив, аби помолилися про те, щоб знайшлася їхня Саллі. Після цього була звершена молитва.

Того ранку троє хлопчиків, Кейсі, Браян і Трой, проходили повз річку, обминувши будинок, у якому жив Ріккі. Напередодні випав сніг, і друзі поспішали до високого гірського схилу, щоб покататися на санчатах. День був сонячний і морозний.

Сміючись та граючи в сніжки, хлопці підійшли до моста, що сполучав береги ріки.

Раптом Браян зупинився і прислухався:

— Друзі, ви чули?

— А що ми мали почути?

— Собачий гавкіт, — відповів Браян. — Здається, у пса неприємності.

Прислухаючись, хлопці перегнулися через поруччя моста. Здалеку долинали скавучання собаки. Перейшовши міст, друзі швиденько пішли стежкою вздовж річки. Нарешті

вони побачили тварину, що намагалася вибратися з ополонки серед льоду. Було видно, що пес уже тривалий час перебував там. Щохвилини сил у нього залишалося все менше.

— Швидше, ми повинні його врятувати, — сказав Трой, ступивши на лід.

— Але лід надто тонкий, — заперечив Браян.

— Ми повинні спробувати! — благав Трой.

— Гаразд. Тоді лягай плазом, це дозволить рівномірно розподілити твою вагу на поверхні льоду. Я триматиму тебе за ноги, а Кейсі мене. Так ти зможеш дістатися до тварини.

Так і вчинили. Трой повільно почав просуватися до ополонки. Хлопчик відчував, як під ним тріщав лід. Сантиметр за сантиметром ланцюжок із хлопців просувався до мети. Втомлений, виснажений пес відпочивав, поклавши лапи на край ополонки. Нарешті Трой наблизився до тварини.

— Спокійно, дівчинко, — прошепотів Трой, обхопивши лапи собаки.

— Я тримаю її, тягніть! — крикнув він хлопцям.

Несподівано собака смикнулася. Трой відчув, як лід під ним тріснув і його рот наповнився водою.

— Допоможіть! — крикнув хлопчик, після чого разом із твариною опинився під водою.

Друзі із жахом дивилися на ополонку. Раптом голова Троя з'явилася на поверхні води. Собака винирнула слідом. Кейсі чимдуж поповз до берега за санчатами. Поспіхом передавши їх Браяну, хлопчик міцно обхопив щиколотки друга. Кілька впевнених рухів — і санчата опинилися біля Троя, кот-

рий промерзшими руками щосили за них ухопився. З великим зусиллям Трой виштовхнув собаку на санчата і крикнув: — Тягніть!

Кейсі тримався ногами за міцний корінь дерева на березі, і вони з Браяном щосили почали тягнути санчата на себе. Здавалося, що минуло кілька годин, перш ніж вкрай виснажені Трой із твариною дісталися до берега.

— Я так замерз, — простогнав Трой. — Побігли додому, а собаку повеземо на санчатах, вона надто слабка.

Нарешті друзі опинилися вдома. Собака нерухомо лежала на санчатах. Не гаючи часу, мама Троя вкутала хлопців і тварину теплими ковдрами. Потім зателефонувала ветеринару.

Ветеринар, котрий невдовзі приїхав, забрав собаку в машину і, від'їжджаючи, крикнув: «Хлопці, ви справжні герої!»

Потім зателефонували батькам Ріккі та розповіли про порятунок їхньої Саллі. Перш ніж сісти в машину і поїхати до ветеринарної клініки, Ріккі подивився на небо і прошепотів: «Дякую, Ісусе!»

Місяць по тому Ріккі стояв перед об'єктивом телекамер у студії місцевого телецентру, біля нього стояли його Саллі і хлопці Кейсі, Браян і Трой. За виявлену хоробрість їм присудили нагороду імені Лессі. Коли вона була вручена, Саллі радісно загавкала.

Пізніше, ще раз подякувавши хлопцям, Ріккі разом із Саллі залишили телецентр.

Спостерігаючи за тим, як сідає сонце, хлопчик подумки звернувся до Бога, дякуючи за Його любов і за порятунок Саллі.

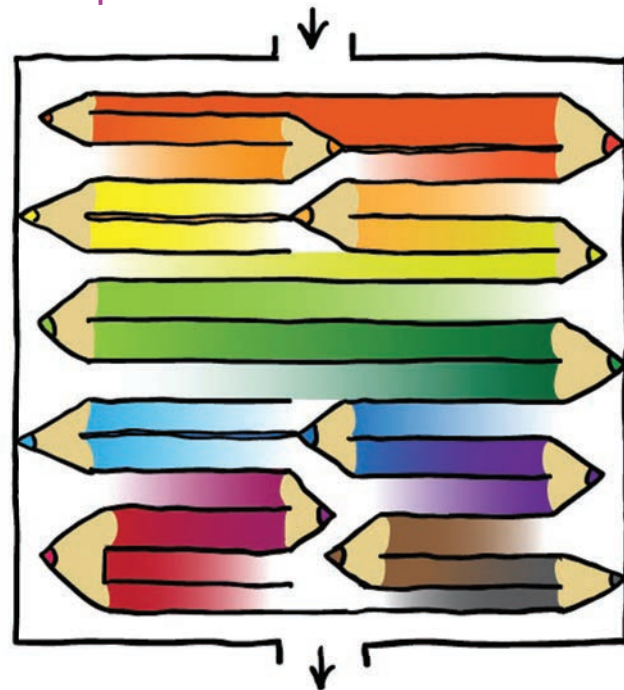
СНЕГОВИКИ

Найди двох однакових снеговиков.

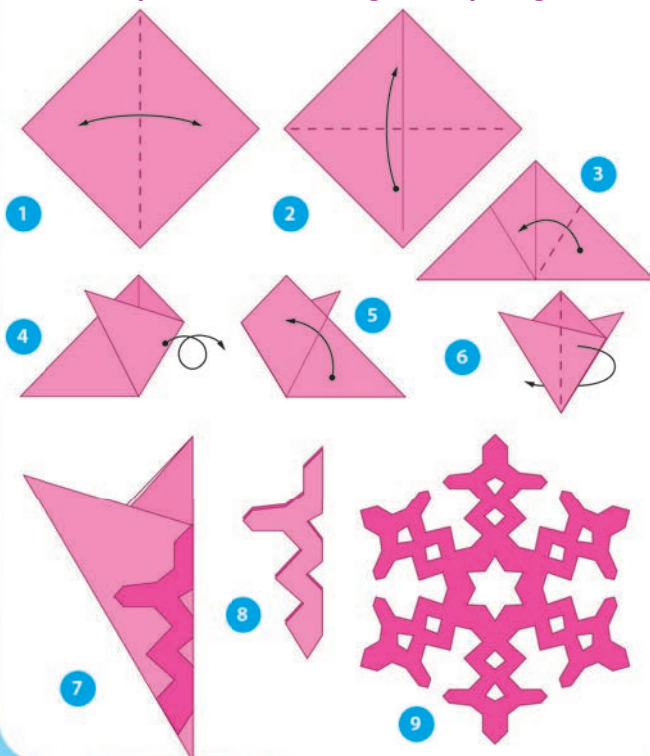

ЛАБИРИНТ

Найди дорогу через коробку с карандашами. Двигаться нужно, не пересекая черные линии. Вход и выход обозначены стрелочками.

Вырезаем снежинку по образцу.

Помоги снегирю долететь до кормушки между веточек.

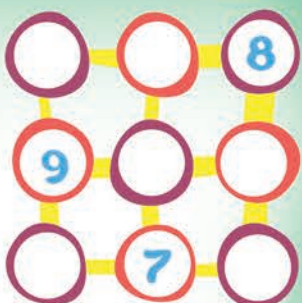
ЛОГИКА

Что лишнее? Обведи.

Составь квадрат, в котором сумма чисел по вертикали, горизонтали и диагонали равна 15. Помогут тебе цифры:

1, 2, 3, 4, 5, 6

Сосчитай предметы.

НАХОДИЛКИ

НАЙДЕНО:

Федьку подобається годувати птахів, особливо взимку, коли поживи для пернатих обмаль. Ще коли хлопчик був маленький, вони з мамою йшли до міського парку на прогулянку, у кожного був пакуночок із частуванням для птахів. Які ж були раді голодні пташки таким гостинцям! Здавалося, що всі пернаті цього парку зліталися на Федькові гостинці.

Тепер Федько вже школяр, проте своє улюблене заняття не полишає. От тільки інколи деякі однокласники кепкують з нього, вважаючи це не-серйозною справою. Проте хлопець так не вважає, адже кожне живе створіння потребує турботи і захисту, а особливо в холодну пору. Поспішаючи до своїх пернатих друзів, Федько зустрівся із Настунею, своєю однокласницею. Ця дівчинка дошкуляла хлопчику своїми зауваженнями: «Що, вже поспішаєш до своїх пташок, не боїшся запізнитися до школи? Сьогод-

ні ж підсумкова контрольна».
«Та нічого, встигну, а може, ти до мене приєднаєшся?» – поцікавився хлопчик. «Та ніколи мені дрібницями займатися», – відповіла Настуня і побігла.

Федько прийшов на звичне місце. Але що це? Навколо великої годівнички, яку він виготовив ще торік, вчинився незрозумілий шум. Птахи цвірінькали, скрекотали, пищали, не звертаючи уваги на Федька. А причиною тривоги був блакитний хвилястий папуга, який у пошуках їжі завітав до годівнички. Хлопчик поспішив на допомогу бідоласі. Він схопив його із годівнички і відбіг. Дісталось цьому малому екзотичному птахові. Пір'ячко його було скупйовджене, сам переляканий.

Як раптом назустріч хлопчику бігла та сама Настуня. Дівчинка була засмученою. Федько вже хотів пробігти повз однокласницю. А потім йому стало шкода її. Пригадав, що мама вчила прощати всі образи.

– Ти кудись поспішаєш, Настуню? – звернувся хлопчик. – Що трапилось?

– Я загубила свого папужку Федька, – відповіла дівчинка.

– А це не він? – запитав хлопчик.

– Ой, бідненький, це він... змер, зголоднів, побігли мерщій додому.

– Не запізнюйся до школи, –
відповів на прощання Федько.

У школі після першого уроку дівчинка щиро подякувала своєму однокласнику за те, що врятував її папугу. А потім, трохи ніяковіючи, запросила Федька в гості: «Мама приготує щось смачненьке, приходь». Хлопчик не заперечував, він з радістю прийняв запрошення, дивуючись, що Настуня, виявляється, може бути приємною і ввічливою дівчинкою. З того часу почалася міцна дружба між Настунею і Федьком. Тепер вони разом підгодовують птахів узимку. А Федько ще раз переконався в тому, що вміти прощати – це дуже важливо!

ДВЕ МЫШКИ

В подвале одного дома жили мыши. Питались они тем, что находили. Иногда жили впроголодь, но старались делиться едой друг с другом. Однажды люди забрали с подвала все продукты.

Мыши попросили главную из них проникнуть в дом через щель и разузнать, нет ли у их соседей-мышек, обитающих в доме, чего-то съедобного и могут ли они поделиться.

А эта главная мышка была жадной и прожорливой, любила себе все присваивать. И вот она прибежала к живущей в норе на кухне мышке Норушке и попросила у нее еды. Просила она для всех мышек, но

планировала большую часть оставить себе. А Норушка была щедрой, принесла гостье несколько кусочков сыра и сказала:

– Вот, еле удалось достать их из мышеловки, да так, чтобы не угодить в нее.

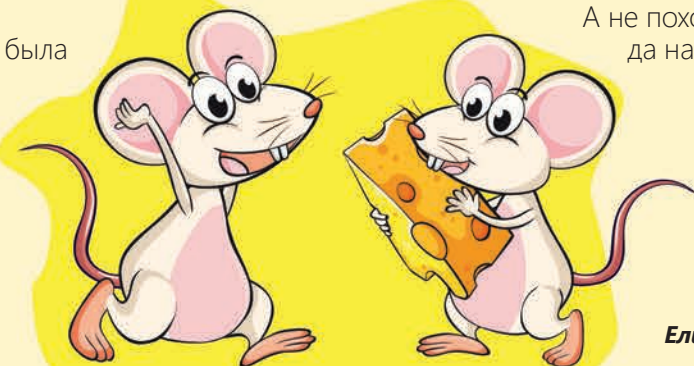
Но прожорливая гостья лишь с недовольным видом взглянула на кусочки, пропуская мимо ушей слова Норушки:

– Слушай, а что ты мне такие маленькие кусочки сыра принесла? У тебя что, нет кусков побольше? Мне мало этих маленьких кусочков.

– Нет. У меня все такие маленькие... Но я научилась быть довольной тем, что имею, чтобы не потерять и этого.

Недовольная мышка побежала в подвал, по дороге съедая часть сыра, чтобы меньше досталось другим.

А не похожи ли мы иногда на эту недовольную мышку? Помните, ребята: «Блаженнее давать, чем принимать... Ваши добрые дела вернутся вам бумерангом!»

Елизавета Устимец

ПУТЕШЕСТВИЕ В ЗУБНОЕ КОРОЛЕВСТВО

1 ЗАДАНИЕ

Как ты думаешь, сколько зубов во рту у человека? 32? Это правильный ответ, но, в то же время, это не совсем так. На протяжении жизни зубы человека растут и выпадают, меняясь на новые (сначала это молочные зубы, потом – коренные). А в результате их во рту все же менее 32. Все дело в том, что существуют также и зубы мудрости, а называются они так потому, что прорезываются уже в зрелом для человека возрасте.

Для того, чтобы зубки были здоровыми, нужно чистить их два раза в день как минимум по 2-3 минуты.

Помоги ребятам преодолеть лабиринт и уничтожить бактерии.

4 ЗАДАНИЕ

Стоматология возникла еще в Древнем Египте, ведь даже фараоны нуждались в стоматологической помощи. Древние египтяне использовали различные пасты и мази, которые считались лучшим лекарством! Ну а мы всегда можем обратиться к доктору – стоматологу. Он поможет вылечить или удалить необходимый зубик, а также выровнять все зубки!

Реши примеры и раскрась картинку.

2 ЗАДАНИЕ

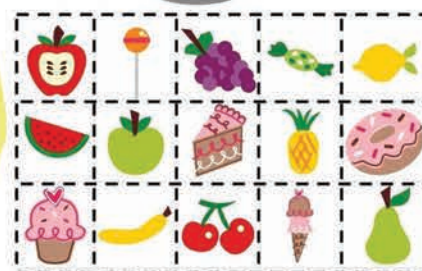
Кроме того, на здоровье наших зубов также влияет и то, что мы едим. Очень часто нам хочется чего-то сладенького – конфетку, пирожное или торт. Но они приводят к тому, что зубы разрушаются. Поэтому вместо этого нам следует кушать фрукты, овощи, ягоды, орехи. Они намного полезнее! Не забывай также о том, что зубы не любят резкого перепада температуры.

Выбери продукты, которые сэкономят здоровье зубика.

КРОССВОРД

Разгадай кроссворд, и ты узнаешь, к чему приводит употребление сладостей.

3 ЗАДАНИЕ

А знаешь ли ты, что...

Отпечатки зубов так же уникальны, как отпечатки пальцев, узоры снежинок или рисунок радужной оболочки.

Щетина современной зубной щетки состоит более чем из 2500 щетинок! Люди древних цивилизаций использовали вместо зубной щетки веточки или палочки. Первая же зубная щетка появилась в конце 15-го века в Китае и была сделана из шерсти кабана. А вот в привычном нам виде она появилась позже, в 1938 году.

Коренной зуб слона может весить до 9 килограммов! Из-за особенностей строения зубов слон не пережевывает пищу, а перемалывает ее. При этом слон съедает около 50 килограммов растительности каждый день, так что примерно за 10 лет зубы слона стираются до линии десен и выпадают. Но на их месте вырастают новые зубы. Слон может сменить до 6 комплектов зубов за всю свою жизнь!

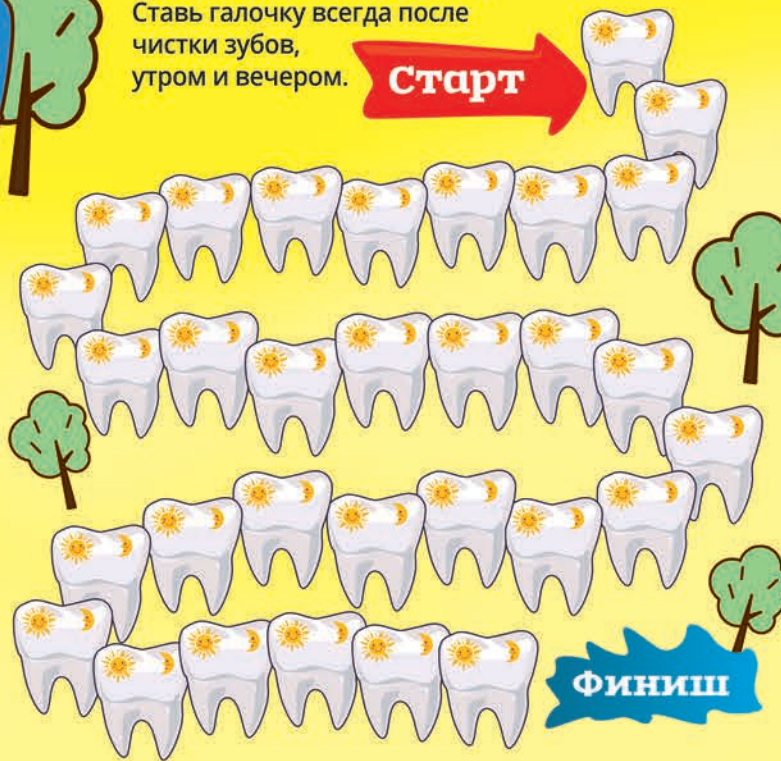

5 ЗАДАНИЕ

Выбери любимый цветной карандаш или фломастер, чтобы делать ежедневно отметки в календаре. А также выбери различные другие цвета для своих родственников, которые будут чистить зубы вместе с тобой. Ставь галочку всегда после чистки зубов, утром и вечером.

Старт

Цвет Член семьи

Финиш

Артур Максвелл

ЮНАК, ЩО НАБЛИЗИВ НЕБО

У 1609 році Галілео зробив велике відкриття. Того року до нього дійшли чутки, нібито якийсь помічник датського оптика помітив: якщо помістити дві лінзи на відстані півметра одна від одної, крізь них усе виглядає більшим. Галілео вирішив переконавшись в цьому. Він помістив дві лінзи на відстані півметра одна від одної і отримав подібний результат. Потім він узяв сильніші лінзи, поєднав їх разом і винайшов таким чином перший телескоп.

Вістка про його відкриття поширилася дуже швидко, але багато людей сміялися над цим і говорили, що такого не може бути.

Галілео розмістив свій телескоп на верхівці Кампанели, найбільшої башти Венеції. Багато впливових мешканців міста, включаючи сенаторів, піднялися із Галілео на башту. Те, що вони побачили, здивувало їх. За допомогою телескопа вони могли бачити вулиці міста, що знаходилися за двадцять кілометрів звідти. Корабель, що знаходився на відстані п'ятдесяти кілометрів, здавалося, був на відстані кілометра від башти. Знову і знову дивилися вони у телескоп і дивувалися.

Після цього Галілео почав виготовляти телескопи на продаж. Люди з усієї Європи купували їх. Один телескоп він виготовив для себе і назвав його «Старий винахідник». Він

збільшував предмети у тридцять три рази.

Якось уночі – а це була значна ніч у історії – Галілео повернув свій телескоп до неба. Чудова картина пригломшила його. Замість кількох зірок, які можна було побачити неозброєним оком, він побачив їх тисячі.

Чумацький Шлях, який більшості людей здається туманною вуаллю, постав як чудова зоряна дорога. Несподівано Галілео зрозумів, що Всесвіт становлять не тільки Земля, Сонце, Місяць і декілька маленьких зірок, але дещо нескінченно чудове та велике. Темрява космосу освітлена сяючими світилами на всій відстані, доступній людському зору!

Галілео навів телескоп на Юпітер і побачив три яскраві зірки, що знаходилися на одній лінії із планетою. Вони насправді були зовсім не зорями, а супутниками, що обертаються навколо Юпітера, подібно до того, як Місяць рухається навколо Землі.

Дивлячись на Сонце крізь затемнені лінзи, Галілео побачив величезну вогняну кулю з темними хмарами, що рухалися над його поверхнею, які сьогодні ми називаємо сонячними плямами. Він також помітив, що Сонце рухається навколо своєї осі так само, як Земля. Це було чудово!

Його серце було сповнене радості. Галілео хотів роз-

повісти про це іншим, що він, власне, і зробив, проте і цього разу багато хто не повірив йому. Церковна влада заявила, що він, мабуть, помиляється. Усе це настільки відрізнялося від того, у що всі звикли вірити, що вони не сумнівалися, що Галілео помиляється. Його арештували та ув'язнили.

Проте Галілео не помилявся, і він знав про це. Винахідник вірив, що інші люди почнуть дивитися в телескоп, який він винайшов, і доведуть його правоту.

Так і сталося. Через роки та століття створювалися все потужніші телескопи, завдяки яким учені не лише доводили, що все, чого навчав Галілео, було правдою, але й виявили, що Всесвіт більш неосяжний, ніж він міг собі уявити.

Можливо, ти чув про двохсотдюймовий телескоп, який знаходиться на горі Паломар, у південній Каліфорнії, найбільший телескоп з усіх коли-небудь створених. Хтось, можливо, твій шкільний учитель, розповість тобі про те, як він допомагає астрономам проникати на мільярди кілометрів у космічний простір і як завдяки йому було зроблено багато дивовижних відкриттів у Всесвіті. Коли ти замислишся над цим, згадай Галілео, юнака, котрий, винайшовши телескоп, відкрив секрети дивовижного Божого Всесвіту і наблизив небо до землі.

ЛАБІРИНТ

КРОССВОРД «ОВЕЧКА»

- 1 «Бог нам... и сила, скорый Помощник в бедах» (Псалом 45:2).
- 2 Часть Библии, содержащая рассказы о жизни Христа.
- 3 Место, где насадил Бог рай (Бытие 2:8).
- 4 Крупа, которую Бог дал израильтянам в пищу, когда они были в пустыне (Числа 11).
- 5 Месяц колосьев по еврейскому календарю (Исход 34:18).
- 6 Про нее Иисус сказал, что она положила в сокровищницу больше всех (Марка 12).
- 7 Отец множества народов (Бытие 17:4, 5).
- 8 «Начало... — страх Господень» (Притчи 9:10).
- 9 Город, который приготовил нам Бог (Откровение 21).
- 10 Общение с Богом.
- 11 Фекойский пастух и 30-ая книга Библии.
- 12 «Господу Богу твоему поклоняйся и Ему Одному ...» (Матфея 4:10).
- 13 Сын Навина (Иисуса Навина 1:1).
- 14 Первый христианский мученик (Деяния 6:8).
- 15 «В начале сотворил Бог... и землю» (Бытие 1:1).
- 16 Генисаретское... (водоем).
- 17 Животное, на котором Иисус въехал в Иерусалим (Марка 11:7).
- 18 «И сказал ученикам Своим, чтобы готова была для Него... по причине многолюдства» (Марка 3:9).
- 19 Муж Евы... (Бытие 2).
- 20 Женщина, которой Иисус явился после воскресения (Марка 16:9).

Светлана Вахитова

НАЙДИ 8 ОТЛИЧИЙ.

ЗАПЕРТЫЕ В ПЕЧИ

— Ты неразумное создание! Ну-ка вылезай из духовки немедленно! — я ругала Симса, нашего старого кота, который то и дело спал в теплой духовке. «Когда-нибудь его точно поджарят», — заявила я маме. Но опасность настигла не нашего старого кота, а меня и моего младшего брата Марка.

Случилось это в одно дождливое утро. После очередной попытки развлечь себя игрой с моим братом Марком я подошла к окну. Вдруг в комнату вошла мама и сказала: «Так, дождь почти прекратился, а мне нужен хлеб и печенье с пекарни. Вот список и деньги. Возьми с собой Марка и не забудьте зонтики». Мы с Марком пришли в восторг. Нам всегда нравилось приходить в пекарню и наблюдать за огромными миксерами, взбивающими массы свежего ароматного теста, а также за работой пекаря мистера Хадсона. Но больше всего нам нравилось, когда пекарь открывал гигантские печи и доставал оттуда горячий хлеб. Какие ароматы доносились вокруг! Мы отправились в пекарню. Но каково было наше удивление, когда, придя туда, мы обнаружили, что в магазине никого нет. Вот тогда я вспомнила об обещанном перерыве.

— Что же нам теперь делать? — спросила я. — Пекарь, наверное, обедает в соседней комнате.

— Давай посмотримся, — сказал Марк. — Можем пойти взглянуть на холодную печь.

— Холодную печь?

— У пекаря есть три печи, — объяснил Марк. — Две из них — для выпекания хлеба и печенья, а третья — для крекеров, с кафельным полом. Мистер Хадсон редко использует ее, только для спецзаказов. Поэтому печь и называется холодной. Она расположена чуть дальше

от печей и отделена от них большими металлическими заслонками.

Не раздумывая, я подняла задвижку тяжелой металлической двери и заглянула в печь.

— Давай залезем внутрь и представим, что мы искали сокровищ или медведи во время спячки? — предложил Марк.

— Отличная мысль! — я неуклюже пролезла вслед за ним в мрачную холодную печь. Мы сидели молча несколько минут. Вдруг металлическая дверь закрылась за нами с громким щелчком. Только луч света сиял снаружи, между дверью и дверным косяком.

— О, Марк! — вскрикнула я. — Теперь мы заперты! Мы задохнемся!

— Нет, — ответил Марк. — Все, что нам нужно, — это кричать, чтобы пекарь услышал нас.

Марк кричал, взывая о помощи, стучал в двери печи, но пекарь к тому времени уже включил две остальные печи, и шум машин заглушал крики.

Вдруг нас испугал шум, будто под нами открылась заслонка. Поток горячего воздуха коснулся наших щек.

— О нет! — вскрикнула я. — Мистер Хадсон нагревает печь!

— Не сдавайся, — сказал Марк. — Возможно, пекарь включил печь по ошибке.

Но кафельный пол все накалялся, к счастью, в тот день мама заставила нас обуть тяжелые ботинки. Мы присели на корточки, стараясь не прикасаться к стенкам и потолку печи.

— Марк, давай помолимся! Бог всегда слышит молитвы, мама так говорит.

Мы помолились. Я копался в карманах. Правая рука нащупала список продуктов, который дала мне мама, и тогда у меня появилась идея.

— Марк, у тебя есть карандаш и веревка, с которыми мы играли сегодня утром?

— Да, — он вытащил их из кармана. — Но что ты собираешься делать?

— Тогда сделай дырку в этой бумажке и просунь веревку сквозь нее. У тебя есть спичка?

Не знаю, откуда он ее взял, ведь родители всегда запрещали нам играть со спичками, но одна у нас была.

— Дай мне, — попросила я. — Когда я зажгу ее, напиши «ПОМОГИТЕ» на обратной стороне списка.

Выполнив просьбу, Марк спросил: «Что ты собираешься делать со всем этим?» — Дверь, — ответила я едва внятно. — Раскачай клочок бумаги так, чтобы он попал в щель дверного проема.

Марк принялся за дело, но температура в печи давала о себе знать. После нескольких секунд, которые казались нам вечностью, мы услышали приглушенный крик. Защелка поднялась, дверца открылась, и мы упали в руки до ужаса перепуганного пекаря.

— Я получил заказ на крекеры, поэтому я и зажег холодную печь! Откуда я мог знать, что в ней прячутся дети?!

Доктор забрал нас домой. Мама едва не упала в обморок, увидев наши обожженные ладони и колени. «Ваши дети в порядке, — сказал он, — вот только некоторое время в мяч они точно играть не смогут. А это подарок от пекаря!» — доктор протянул две буханки хлеба и дюжину сахарных печенек.

Повзрослев, я часто задумываюсь: а что было бы, если бы мне не пришлось в голову использовать список продуктов и веревку Марка? Но я никогда не забуду, что эта идея пришла мне именно тогда, когда мы с братом молились.

Bernadette Rajotte

РАСКРАСЬ ПО ЦИФРАМ.

Сколько котов спряталось в коробке на картинке?

Найди слова по картинкам.

О	Т	Х	Ц	И	Р	О	З	А
Ш	М	Я	Ч	У	О	Е	У	И
Л	П	Т	О	А	Б	Ц	Ш	Г
Т	У	Л	С	Ы	Р	К	О	С
Л	Ы	Ж	И	Ш	Т	У	Л	К
С	П	Т	В	К	Ш	Л	У	К
Т	О	Р	Ы	Б	А	Р	К	Т
С	О	П	В	Л	С	К	Т	У

У людському тілі близько 650 м'язів.

Діти ростуть швидше навесні.

Голова людини складається з 22 кісток.

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ЛЮДИНУ

Понад 90 % рухів людини визначається несвідомими рефlekсами.

Не всі смакові рецептори розташовані на язичку (10% з них знаходяться на внутрішньому боці щок).

Прийом їжі в середньому триває протягом 5 хв.

За день ваш рот виробляє 1 літр слини.

Найбільш активні м'язи знаходяться у вашому оці.

У жінок більше смакових рецепторів, ніж у чоловіків.

Нервовий імпульс з мозку рухається зі швидкістю 274 км на годину.

Пара ніг має 50.000 потових залоз.

Кожна людина має унікальний відбиток язика.

Зубна емаль – найтвердіша тканина, вироблена організмом людини.

Людина починає відчувати спрагу, коли організм втрачає 1% води.

КТО ИЗОБРЕЛ

МЕХОВЫЕ НАУШНИКИ?

В один особенно холодный зимний день 1873 года 15-летний Честер Гринвуд отправился «обкатать» новые коньки на расположенный по соседству замерзший пруд. Но долго покататься не удалось, поскольку вскоре у него очень замерзли уши. Многие его друзья для защиты от холодного ветра обматывали голову шарфом, но Честер не любил «кусающуюся» ленту из грубой шерсти, и ему пришлось вернуться домой. А по пути он придумал решение своей проблемы. Взяв в сарае мягкую проволоку, Честер выгнул из нее небольшую дугу с кружками на концах и попросил бабушку помочь ему с обшивкой кружков, чтобы получились мягкие чашки, утепленные бобровым мехом снаружи и обитые мягким бархатом внутри. Свое изобретение Честер назвал «Чемпионская защита для ушей Гринвуда» и уже на следующий день красовался в нем на льду замерзшего пруда. Самодельные меховые наушники Гринвуда произвели на его друзей огромное впечатление. Практически все дети стали просить у своих родителей такие же. Но, несмотря на быстрый успех у публики, юный изобретатель не был удовлетворен. Проволока была слишком мягкая, и наушники при движениях хлопали по ушам или, наоборот, оттопыривались, открывая уши холодному ветру. Идея явно нуждалась в усовершенствовании. Честер начал работу над второй версией своего изобретения, заменив проволоку стальной пружинной лентой шириной 2 см, к которой на маленьких петлях-шарнирах крепились чашки наушников. Теперь они плотно, но мягко были прижаты к голове, хорошо защищая уши. Кроме того, за счет пружинных свойств наушники можно было сложить в компактную плоскую конструкцию, а потом вновь развернуть без потери формы. 13 марта 1877 года Честер Гринвуд получил на свое изобретение американский патент. Вскоре он основал фабрику по изготовлению наушников.

СУХОЙ ЛЕД

Купил однажды мальчик мороженое. К бумажной обертке прирос кусочек льда.

Стал мальчик смотреть, как тает лед. Вот все меньше и меньше льдинка – совсем исчезла. А на том месте, где она была, ничего не осталось. Даже маленькой капельки воды!

МОЖЕТ, ОН И НЕ ИЗ ВОДЫ ВОВСЕ?

Правильно. Не из воды. Сосулька ледяная тает – вода капает, а этот лед растаял – никаких следов, потому что люди сделали его из газа, который называется «углекислый газ». А лед назвали сухим льдом.

Сухой лед такой холодный, что его нельзя брать голыми руками – сразу обморозишь! Он намного холоднее обычного, но ведь разный лед нужен людям: и холоднее, и теплее.

Яблоки, например, на сильном морозе промерзнут и станут невкусными, а мороженое без

ЧТО ЖЕ ЭТО ЗА ЛЕД ТАКОЙ СУХОЙ?

сухого льда растает и потечет.

А так сложил в ящик пломбиры, сверху льда сухого набросал – долго будет храниться мороженое даже в самый жаркий июльский день. Вынешь пачку – она твердая, как камень!

Лед тает, мороженое сохраняется, и сухо.

У каждого льда своя работа.

Михаил Садовский

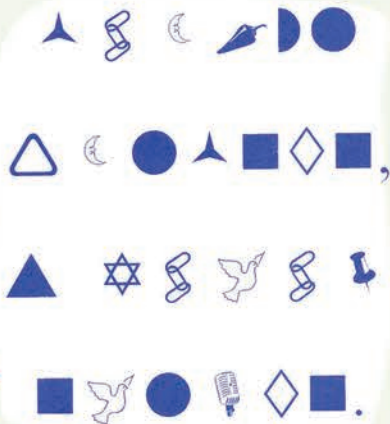
ПОЧЕМУ К ШАПКЕ ПРИШИВАЮТ

ПОМПОН?

Мало кто знает историю возникновения помпона на шапке. Однако он был придуман не просто так, а для того, чтобы защищать головы французским матросам. Все дело в том, что раньше при строении кораблей мало кого интересовал комфорт, и потолки в помещениях кораблей были очень низкими. И вот именно помпон предохранял голову матроса от случайного удара головой о потолок. Прошло еще немало времени с тех пор, да и потолки сейчас гораздо выше, однако до наших дней шапочки французских моряков украшают красные помпоны.

РАСШИФРУЙ

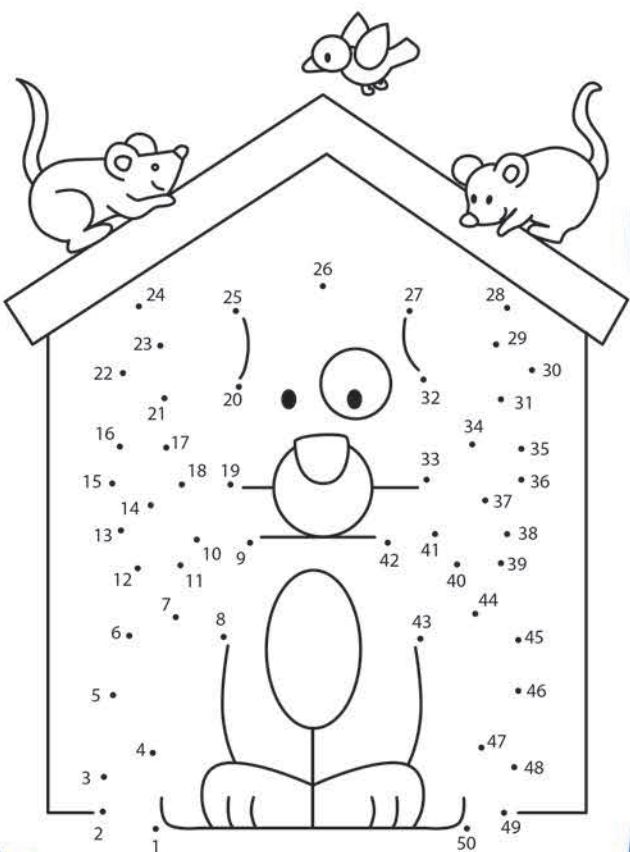
КОД

А	Б	В	Г	Д	Е	Ё	Ж	З	И	Й
▲	△	■	+	◇	●	❖	⋈	⚡	◇	⚡
К	Л	М	Н	О	П	Р	С	Т	У	Ф
▲	●	☆	⚡	⋈	⚡	⋈	▲	■	⋈	○
Х	Ц	Ч	Ш	Щ	Ъ	Ь	Э	Ю	Я	
⚡	⋈	⚡	⋈	⚡	⋈	⚡	⋈	⚡	⋈	⚡

ЗНАЙДИ ВІДМІННОСТІ.

ОБВЕДИ ПО ЦИФРАМ И РАСКРАСЬ.

ДРІБНІ ТВАРИНИ
ТА МІКРОМІНІАТУРИ

Друзі, якими ви уявляєте собі найменший предмет чи найменшу тваринку?

Розміри деяких живих істот чи предметів справді вражають. Можливо, ви чули про **тихохода (водяного ведмедя)**? Він здається просто величезним порівняно з бактерією. Таких тварин можна побачити лише в мікроскоп. Тихоходи, або водяні ведмеді, водяться в місцях, де завжди вогко: у ставках, канавах або в тонкій водянній плівці на поверхні рослин. Якщо місця, де живуть тихоходи, несподівано висихають, ці малюки згортаються в щільні кульки і впадають у сплячку, яка може тривати до 25 років. А коли знову стає волого, вони просинаються.

Можливо, ви чули про Музей мікромініатюри автора Миколи Сядристого, розташований у Києві? Експонати тут можна побачити лише в мікроскоп. Ось, наприклад, троянда у волосині: всередині волосини по її довжині просвердлена порожнина і відполірована до прозорості. Потім всередину вставлена гілочка троянди завтовшки 0,05 мм.

Чи чули ви, друзі, про жуків - перистокрилок?

Це найменші жуки, а може, і найменші комахи на Землі. За будовою тіла це звичайнісінькі жуки – у них є все, що потрібно: очі, ротовий апарат, крила, вусики та все інше, тільки зовсім крихітне. Жук завдовжки лише чверть міліметра! Вони отримали назву через будову крил із бахромою з тонких війок, схожих на пір'їнки. Перистокрилки живуть під прилім опалим листям, у гнилих корчах, дуплах дерев, під морськими водоростями, викинутими на берег.

Один з експонатів – найменша у світі книга «Кобзар» Т. Шевченка розміром 0,6 мм. У ній 12 сторінок з віршами та малюнками. Сторінки зшиті... павутиною, обкладинка – з пелюстки безсмертника.

Ви можете побачити створений найменший у світі діючий електромотор, цей прилад майже в 20 разів менший за макове зернятко.

Художник помістив цілий караван золотих верблюдів у вушко голки.

На скляній пелюстці хризантеми розміром 2×5 мм вигравіруваний фрагмент полонезу Огіньського.

На половинці макового зернятка розмістився макет вітряка, виконаний з 203 золотих деталей.

Автор цих мікромініатюр Микола Сядристий насправді підкував блоху.

ОБЕЩАНИЕ

– Энди, – сказал папа, – пора идти к соседке, чтобы покормить ее щенка Кинга.

– Я не хочу идти сейчас, – ответил Энди.

Папа посмотрел на Энди, который аккуратно сворачивал бумажные листы в рулоны вместе с клейкой лентой, все больше и больше наматывая ленту.

– Разве ты не обещал миссис Бейкер, когда она уезжала, что сегодня и завтра ты покормишь Кинга?

– Да, – сказал Энди, – но я не хочу сейчас это делать.

– Что ты имеешь в виду? Ты не хочешь кормить его сейчас или ты не хочешь кормить его вообще?

Энди отрезал ножницами кусок ленты от рулла.

– Я не хочу его кормить, – сказал он.

Папа сел на пол и взял поделку Энди из его руки.

– Э-е-е-ей! – закричал Энди.

– Энди, – сказал папа. – Послушай!

Энди сердито посмотрел.

– Когда ты говорил миссис Бейкер, что будешь кормить ее щенка, ты дал обещание. Миссис Бейкер рассчитывает на тебя.

– Но я передумал, – сказал Энди. – Я не хочу.

– Обещания очень важны, – сказал папа. – Когда мы говорим, что сделаем что-то, мы обязаны сделать это. Тебе понравится, если я скажу, что мы идем покупать мороженое, а потом я скажу, что изменил свое решение?

– Мне не понравится, – согласился Энди.

– Тогда пошли кормить Кинга! – сказал папа. – А когда мы вернемся, я помогу тебе закончить то, что ты делаешь.

– Это робот! – сказал Энди.

– Хорошо. Я помогу тебе доделать твоего робота, – сказал папа.

– Обещаешь? – спросил Энди.

– Конечно, обещаю, – папа потрепал волосы Энди и улыбнулся. – Есть такие люди, которые нарушают данные ими обещания. Но когда что-то говорит Бог, Он обязательно сдержит Свои обещания.

Линда Портер Карлайл

Веселый English

ALL ABOUT ME

ВСЕ ОБО МНЕ

СЛОВАРИК:

to live with/in – жить с/в

to grow up –
вырасти, стать взрослым

to be good at –
хорошо делать что-либо

to want – хотеть

favorite – любимый

color – цвет

food – еда

animal – животное

activity – занятие

Bible person –

библейский
персонаж

I LIVE WITH...

IN...

I AM YEARS OLD

MY FAVORITE
BIBLE PERSON

MY FRIENDS ARE...

FAVORITE
ACTIVITIES

MY FAVORITE

COLOR

FOOD

ANIMAL

WHEN I GROW UP
I WANT TO BE...

BOOKS

I AM GOOD AT...

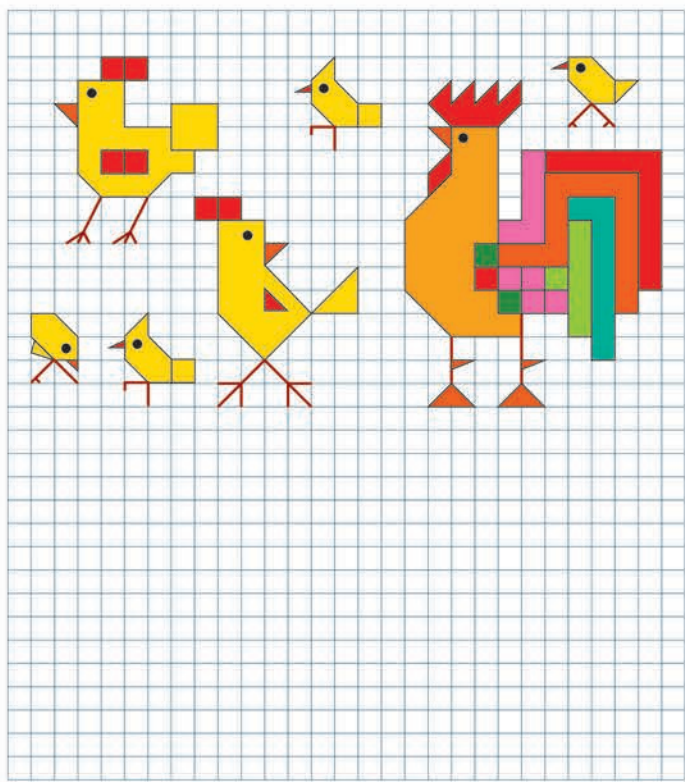
Draw yourself

Раскрась гирлянду, соблюдая логическую последовательность.

Нарисуй снизу по клеточкам всех цыплят и петушка.

ПТИЦЫ

Вырежь и склей из деталей птичку.

НАВІТЬ КВІТИ ВМІЮТЬ ДЯКУВАТИ

Історію розповіла
Анісія Власюк

Це був холодний зимовий день. Ми спустилися ліфтом з нашого 15-го поверху. У нас було багато планів: викинути сміття, зайти в магазин і, звичайно, вдосталь погуляти на дитячому майданчику. Поверхом нижче до нас у ліфт зайшли сусіди: вони були гарно вдягнуті, чоловік тримав у руках зелений вазон з широкими продовгуватими листками.

— Орхідейка, — здогадавшись, прошепотіла я мамі на вухо, такі квіти продавалися в магазині біля нашого будинку.

Мама кивнула. Орхідеї — найгарніші квіти на землі. Дивлячись на їхні чудернацькі візерунки, дивуєшся, який Бог — майстерний художник.

Але на тому вазоні, який везли наші сусіди, зовсім не було квітів, тільки два довгих зелених стебла.

Виходячи з під'їзду, ми трішки замешкалися, бо мама одягала мені рукавички.

— Викинь її в смітник! — почувся за спиною голос сусідки, що їхала з нами в ліфті.

— А може, не варто? — нерішуче запитав її чоловік, дивлячись на зелену орхідею.

— Та ні, викинь! — різко відповіла вона, і сусід слухняно пішов до смітника, але не вкинув вазона в контейнер, а поставив поруч.

— Мамо, вона ж замерзне, — перелякалася я, адже орхідеї ростуть у дуже теплих країнах, на наших затишних підвіконнях

вони також добре почувуються. Але на вулиці в холодний день... Мабуть, цій тьоті хтось подарував гарну розкішну квітку, вона милувалася нею. Але через деякий час квіти засохли і опали, залишивши після себе тільки два довгих зелених негарних стебла. І сусідка вирішила позбутися цієї рослини. Але ж орхідеї, якщо за ними правильно доглядати, через певний час розцвітають знову!

Ми почекали, доки сусіди від'їдуть, а потім тихенько забрали вазончика.

— Не хвилюйся, красуне, у нас тобі буде тепло і затишно, ти ще будеш гарною, — втішала я орхідейку, коли ми піднімалися ліфтом додому.

Вона стала моєю улюбленицею. Щотижня я підливала їй і витирала листочки. І недовзі на одному з її пагонів з'явилася брунька. Я вже не могла дочекатися, коли побачу, якого ж

кольору її квіти. Мені хотілося, щоб вони були білими, тоді б квітка була схожою на наречену в розкішному платті.

І ось нарешті вона розцвіла — ніжна-ніжна біла квітка, з легенькими жовтими рисочками всередині. Яка я була рада!

Але потім біла квітка почав рости листочок і... корінчик.

— Мамо, це що, її дитинка? — здогадалася я. — Це за те, що ми її врятували, вона нам віддячила, подарувавши ще одну орхідейку?

Пізніше, коли паросточок трохи підріс, ми відсадили його в окремий горщик і подарували бабусі. Він тепер також цвіте чудовими білими квітами.

А моя орхідейка все ще зі мною і не перестає радувати мене чудовими білими квітами.

Ось так навіть рослини, які не вміють говорити, не мають рук чи ніг, можуть виявляти вдячність. А ми, люди, на жаль, про це часто забуваємо.

НАЙДЕШЬ ЗДЕСЬ СЛЕДОПЫТА*?

* Член християнського клубу, в котрому учать жити по біблійським принципам. Носить спеціальну форму — рубашку з емблемою і жовтий галстук.

Когда папа предложил своему пятилетнему сынишке Коле поехать покататься на санках в городском парке, он очень обрадовался. И никак не мог понять беспокойства мамы, которой эта идея поначалу не очень понравилась. Сама мама оставалась дома с Колиной младшей сестренкой.

Однако когда папа и Коля приехали в парк и взяли на прокат санки, Коля понял причину маминой тревоги.

«Вот это гора! Без папы я, конечно, ни за что на свете не решился бы съехать с нее на санках», — размышлял Коля. Папа в это время одной рукой крепко держал руку сына, другой тянул санки. Они вместе поднимались на гору. А может быть, не стоит рисковать?!

Вот и вершина. До чего же красиво вокруг! Деревья красивые, припорошенные снегом. Коля впервые забрался на такую высокую горку!

— Ну, сынок, садись. Не боишься?

– Что ты, папа? Я же вместе с тобой!

– Молодец. Приятно, что ты доверяешь мне.

Еще секунда – и они помчались с горы. Поначалу у Коли просто дух захватило! Ему стало страшно. Но он тут же вспомнил, что его держат крепкие папины руки, и успокоился.

Ох, и скоросты! С каждым разом Коля все больше ощущал, что ему нравится проноситься в папиных объятьях мимо поднимающихся вверх мальчишек и девчонок, а также взрослых, катающихся на санях.

Это был действительно чудесный вечер. Будет что рассказать маме! Солнышко уже зашло, и в парке зажглись фонари. Пошел снежок. Коле хотелось, чтобы этот вечер никогда не заканчивался.

Но все-таки пришло время, когда ему захотелось кушать. И, когда папа сказал, что пора домой, мальчик уже не огорчился. Они сдали на

склад санки и отправились на троллейбусную остановку. Теперь Коля почувствовал, что проголодался и устал. К счастью, троллейбус пришел очень быстро.

Им удалось найти свободное место. Папа взял Колю на руки. Дедушка, сидевший по соседству, спросил Колю:

— Где это ты так разругался, малыш, неужто с высокой горы на санках катался?

Коля, улыбаясь, утвердительно закивал головой.

— А не страшно ли тебе было кататься с такой высокой горы?

– Конечно, не страшно, ведь я был с папой! – уверенно ответил Коля.

Ребята, эта история напоминает нам о том, что у каждого из нас есть еще и Небесный Отец, Который любит нас и заверяет в Своей постоянной заботе и поддержке. Поэтому мы можем не бояться, даже когда нас что-то пугает.

МНЕ НЕ СТРАШНО

Бананове морозиво

ІНГРЕДІЄНТИ:

- банани – 2 шт.
- вершки (15-20%) – 100 г
- лимонний сік – 1 ст. л.
- мед – 1 ст. л.

ПРИГОТУВАННЯ БАНАНОВОГО МОРОЗИВА

Для приготування цього морозива слід використовувати стиглі банани. Із вказаної кількості інгредієнтів виходить 3 порції морозива.

Банани почистити і нарізати невеликими шматками.

Викласти їх у посудину, додати мед і лимонний сік. Усе збити блендером до однорідного стану.

Потім до бананового пюре додати вершки і ще раз добре збити блендером.

Після цього отриману суміш викласти в контейнер чи іншу посудину, розрівняти ложкою і покласти в морозильну камеру приблизно на 3 год. Для того, щоб у морозиві не утворилися кристалики льоду, протягом перших двох годин його слід кілька разів добре вимішати ложкою або збити блендером.

При подачі морозиво присипати подрібненими горішками.
Бананове морозиво готове!

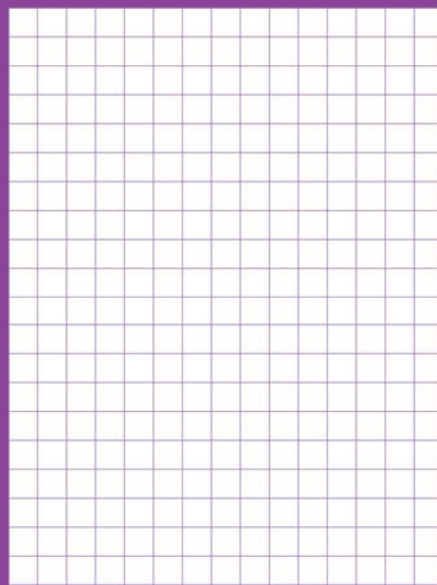
Разгадай, какая фигура изображена на картинке. Для этого нужно перерисовать фрагменты рисунка в пустые ячейки с соответствующей буквой и цифрой.

36

Подбери тень.

Реши японский кроссворд. Для этого тебе нужно раскрасить указанное количество клеточек в необходимый цвет, чтобы увидеть изображение.

Сколько животных
изображено на картинке?

Софія Постол

Вероніка Дусь

Кіра Строгуш

Юлія Коваленко

Ліда Кот

Полліанна Колош

Богдан Сільченко

Діана Наймибудка

Вадим Сільченко

Ангеліна Рутковська

Антон Смик

Каріна Черкасова

Єлізар Кузьменко

Вікторія Нікітенко

Андрій Самар

Вікторія Кот

Вечірні історії

Пн - Пт
20:50

Щоб сон був міцним та здоровим

Дивіться телеканал «Надія» в кабельних мережах, Інтернеті, на моб. додатках і на супутнику ASTRA 4A

Норе.UA
телеканал Надія

Зоряна Чайка

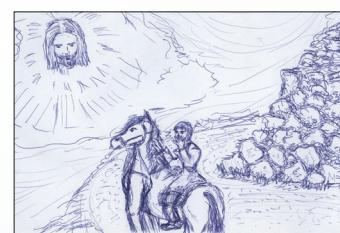
Іван Пилипчук

Ольга Коваленко

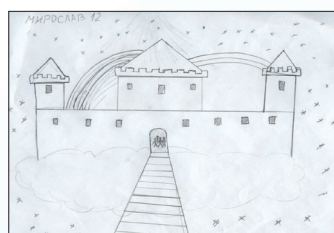
Діма Черноус

Рената Войцеховська

Луїза Борисова

Мирослав

Матвій Корнелюк

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

